

---

STS de 20 de juny de 2018, recurs 3510/2016

*Deducció de les indemnitzacions per finalització de contractes temporals il·lícits en el càlcul de la indemnització per acomiadament improcedent* (accés al text de la sentència)

El TS resol sobre la determinació de la quantia de la indemnització per acomiadament en aquells casos en què ja s'havien satisfet al treballador indemnitzacions per acomiadament de contractes temporals considerats il·lícits perquè l'activitat que era causa del contracte tenia caràcter notòriament permanent. En concret, es constata que es **van desenvolupar activitats normals i ordinàries** -no conjunturals ni puntuals-, que de cap manera podien articular-se mitjançant successius vincles de naturalesa temporal.

En aquests casos, **el TS considerava que no es pot compensar la indemnització per acomiadament improcedent** reconeguda en la sentència impugnada amb allò percebut en concepte d'indemnització per finalització de contractes temporals fraudulents i que, per tant, no van generar cap deute del treballador amb l'empresa (per totes, sentències de 31 de maig i de 9 d'octubre 2006, recursos 1802/2005 i 1803/2005, respectivament). No obstant, en aquesta sentència s'introdueix un matís rellevant: **no és possible la compensació de les indemnitzacions per finalització dels contractes temporals fraudulents subscrits amb anterioritat a l'acomiadament, llevat en el cas de l'últim d'ells.**

La raó d'aquesta precisió es justifica en l'evitació de l'enriquiment injust derivat de concedir al treballador la indemnització corresponent per dues causes diferents: a saber, acomiadament improcedent i **s'abonarà la indemnització corresponent a la qualificació d'improcedència, i no la relativa a l'extinció reglada d'un vincle temporal**, de manera que la ja satisfeta per l'ocupador s'haurà de restar de la corresponent a l'acomiadament improcedent.